

Til lovforslag nr. L 233. Betænkning afgivet af Landbrugs- og Fiskeriudvalget den 22. maj 1997

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk jordbrug m.v.

(Støtte til fremme af økologisk omstilling inden for jordbrug og fiskeri m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til fødevareministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Friluftsrådet og Skolen for Økologisk Afsætning.

Der er af fødevareministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Regeringen, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten har i en stemmeaftale vedrørende finansloven for 1997 afsat 100 mio. kr. over en 4-årig periode til anvendelse af grønne initiativer på følgende 4 områder: fremme af økologiske non-food produkter, fremme af økologisk fiskeri, græsrodsforskning og kompensation for grønne indkøbsaftaler.

Nye økologiske produktioner og koncepter er der bestemt ikke noget i vejen med, så længe de kan eksistere under gældende markedsvilkår og matcher udfordringerne i den frie verdenshandel. Hvorvidt økologiske produkter er sundere end traditionelle produkter, står min-

dretallet uklart. Men såfremt forbrugerne ønsker disse produkter, skal Danmark også være i stand til at levere dem - vel at mærke på markedsvilkår.

Ved at give statstilskud til ovennævnte 4 områder gøres mere skade end gavn. Mindretallet vil anbefale, at de, som gerne vil beskæftiges inden for de økologiske områder, som lovforslaget retter sig mod, planlægger deres beskæftigelse med en meget kort tidshorisont, idet mindretallet ikke særskilt vil støtte en yderligere statslig subsidiering af økologiske produktioner.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet har intet mod økologisk produktion, men økologisk produktion må foregå på samme vilkår som traditionel landbrugsproduktion. Mindretallet finder det forkert, at økologisk produktion med dette lovforslag støttes med 100 mio. kr. over en periode på fire år, og at pengene anvendes til fremme af økologiske non-food produkter, fremme af økologisk fiskeri, græsrodsforskning og som kompensation for grønne indkøbsaftaler. Hele lovforslaget skal ses i lyset af den røde finanslovsaftale mellem regeringen og Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten.

Landbruget og det økologiske jordbrug må principielt kunne klare sig selv og uden tilskud, ikke fordi støtte- og tilskudsordninger ikke i ganske særlige tilfælde og i en tidsbegrænset periode kan retfærdiggøres, men fordi

midlerne til udbetaling af støtte og tilskud fundamentalt set kommer fra andre overskudsgivende virksomheder og kanaliseres gennem det offentlige bureaukрати til modtagerne. Sagt med andre ord: De personer og virksomheder, der er i stand til at skabe en værditilvækst, som alle i samfundet har gavn af, tvinges gennem beskatning til at aflevere en del til de virksomheder, der ikke kan eller er mindre gode til at drive virksomhed. Samfundsøkonomisk var det bedst at lade værditilvæksten blive hos de personer og virksomheder, der er økonomisk sunde, og lade de virksomheder falde, som alene fungerer i kraft af vedvarende støtte og tilskud.

Mindretallet havde hellere set, at man havde fortsat erhvervsministerens initiativ fra 1996 vedrørende forenklinger og lettelser af administrative byrder for selvstændige erhvervsdrivende, herunder i landbruget og i det økologiske jordbrug. Ved initiativet fra 1996 blev der til formålet afsat 100 mio. kr., der blandt andet kom 1.200 økologiske jordbrug til gode i form af, at de slap for at skulle betale skønnet 1,5 mio. kr. i afgift til staten for den særlige økologikontrol. Det er den korrekte og bedste måde at støtte et erhverv på, nemlig at lade erhvervene slippe for skatteåget og administrative byrder.

Ændringsforslag

Til § 1

Af fødevareministeren, tiltrådt af et flertal (S, SF, RV og EL):

Erling Christensen (S) Peter Christensen (S) Eva Fatum (S) Erik Mortensen (S)

Frederik Nørgaard (S) Kristen Touborg (SF) nfm. Vibeke Peschardt (RV)

Bent Hindrup Andersen (EL) Ole Vagn Christensen (S) Christian Mejdahl (V)

Bodil Thrane (V) Mariann Fischer Boel (V) fmd. Kim Mouritsen (V) Lene Espersen (KF)

Henning Grove (KF) Peder Sønderby (V) Niels Højland (FP)

Centrum-Demokraterne og Dansk Folkeparti havde ikke medlemmer i udvalget.

1) I den under nr. 6 foreslåede affattelse af § 6, stk. 4, 2. pkt., ændres ordene: »2 år« til: »5 år«.

2) I den under nr. 6 foreslåede affattelse af § 6, stk. 4, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 6, stk. 6, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.«

3) I den under nr. 6 foreslåede affattelse af § 6, stk. 5, ændres: »2 år« til: »5 år«.

Bemærkninger

Til nr. 1 og 3

Tidsrammen for den periode, hvor producenten ikke kan generhverve autorisation, foreslås hævet til 5 år. Tidsrammen foreslås hævet på tilsvarende vis for personer, der omsætter økologiske produkter. Ændringen bestyrker kvaliteten af den økologiske produktion og vil medføre øget tillid til ordningen hos forbrugerne.

Til nr. 2

Bestemmelsen supplerer forvaltningslovens § 26. Tilsvarende bestemmelser findes i en lang række love, der vedrører fratagelse af autorisation, og foreslås medtaget af hensyn til retssikkerheden.